

Nr 375

Av herrar Gustafsson i Stenkyrka och Franzén i Träkumla, om
det enskilda vägunderhållets samordning med den statliga vägförvaltningen.

Det statliga anslaget till vägväsendet har sedan staten övertog ansvaret för de allmänna vägarna varit delat i dels anslag till dessa, dels till enskild väghållning. När denna uppdelning en gång kom till stånd var läget ett annat än i dag. Genom bl.a. bilismens och det rörliga fritidslivets utveckling har gränsen mellan allmän och enskild väg alltmer reducerats och torde nu vara i det närmaste helt borta. Tung trafik i form av långtradare och traktorsläp förutsätter i dag att även enskilda vägar bygges stabilt och underhålles kontinuerligt. De s.k. enskilda vägarna utnyttjas i lika stor utsträckning som de allmänna vägarna av turismen. Ett område där dessa förhållanden är framträdande är Gotland, där det inte finns någon järnväg utan all tung trafik går på lastbilar och som — vad det gäller turisttrafiken — under fjolåret besöktes av över 200 000 turister.

Relaterade utveckling har medfört att den uppfattningen alltmera blivit rådande att all väghållning numera är en allmän angelägenhet. I konsekvens härmed har kommunerna i allt större utsträckning gripit in och övertagit en allt större del av underhållet av de enskilda vägarna. På Gotland torde numera samtliga kommuner vara engagerade i denna verksamhet.

När det nuvarande kommunblocket på Gotland övergår till att bli en kommun kommer det följaktligen att åvila denna att sköta den enskilda väghållningen på ön. Den situationen uppstår då att två länsomfattande organ kommer att arbeta sida vid sida med väghållningen dels den statliga vägförvaltningen, som har de allmänna vägarna om hand, dels den kommunala vägförvaltningen med uppgift att sköta de enskilda vägarna. En sådan uppdelning torde icke vara rationell utan en samordning av den statliga och kommunala väghållningen bör komma till stånd för att största effektivitet och ekonomi skall åstadkommas. Det enskilda vägunderhållet sker nu till stor del genom anlitan av enskilda entreprenörer. Dessa enskilda företagares kapacitet i form av t.ex. grustäcker, vägmaskiner, lastbilar etc. bör givetvis liksom hittills utnyttjas, men en organisatorisk samordning torde för såväl den statliga vägförvaltningen som för kommunerna och de enskilda entreprenörerna ge ett säkrare och bättre underlag för verksamheten. En samordning och samfällad planering av hela vägnätets utbyggnad, skötsel och underhåll bör vara målsättningen. Kom-

munblock av samma storleksordning som det här exemplifierade torde förekomma på många håll i landet. Här berörda frågor får därför anses vara av riksomfattande intresse.

Med hänvisning till vad som här anförts hemställas,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa att skyndsamt utredning vidtages syftande till att det nuvarande enskilda vägunderhållet m.m. samordnas med den statliga vägförvaltningen.

Stockholm den 25 januari 1967

Torsten Gustafsson (cp)

i Stenkyrka

Nils Franzén (cp)

i Träkumla
